

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 Stockholm

Överklagande av en dom från Patent- och marknadsöverdomstolen – brott mot upphovsrättslagen

Klagande

Riksåklagaren
Box 5553
114 85 Stockholm

Motpart

IS

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten MB

Överklagade avgörandet

Patent- och marknadsöverdomstolens dom den 11 oktober 2016 i mål B 11115-15

Yrkande

Jag yrkar att Högsta domstolen, med ändring av Patent- och marknadsöverdomstolens domslut under punkten 1 a) och b), dömer IS till ansvar för brott mot lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk, alternativt försök därtill, även såvitt avser 599 plagg i lagerlokaler på X-gatan i Stockholm och Y-gatan i Bandhagen till villkorlig dom jämte ett högre antal dagsböter än vad Patent- och marknadsöverdomstolen dömt ut.

Frågan i målet

Den fråga som enligt min uppfattning är intressant ur prejudikatsynpunkt är om ett utbudande till försäljning till allmänheten (tillgängliggörande enligt 53 § upphovsrättslagen) av kopior av upphovsrättsskyddade verk i en butik, även omfattar produkter med samma upphovsrättsligt skyddade verk som finns i lager i samma verksamhet.

Jag föreslår att Högsta domstolen med utgångspunkt i vad Patent- och marknadsöverdomstolen funnit styrkt beträffande gärningarna meddelar

prövningstillstånd avseende frågan om hur åtalet under åtalspunkten 2 ska bedömas samt i fråga om påföljd. Jag gör dock inte längre gällande förberedelse till brott mot upphovsrättslagen.

Jag hemställer att Högsta domstolen inhämtar ett förhandsavgörande från EU-domstolen angående frågan om spridningsrätten enligt artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (Infosocdirektivet) även omfattar varor som hålls i lager i anslutning till en butik där likadana eller liknande varor utbjuds till försäljning till allmänheten.

Bakgrund

IS åtalades, såvitt nu är ifråga, för brott mot upphovsrättslagen, alternativt brott mot upphovsrättslagen och försök eller förberedelse till brott mot upphovsrättslagen enligt följande (i Patent- och marknadsöverdomstolen justerade) gärningsbeskrivning.

IS har i sin enskilda firma R från sommaren 2010 till och med den 8 mars 2012 uppsåtligen eller av grov oaktsamhet gjort intrång i målsägandenas upphovsrätt, genom att olovligen tillgängliggöra kläder och flaggor till allmänheten som varit försedda med

- bilder som Iron Maiden Holdings Ltds äger upphovsrätten till (se tingsrättens domsbilaga 5),
- bilder som Ian Fraser Kilmisters äger upphovsrätten till (se tingsrättens domsbilaga 6), och
- bilder/fotografier som Fetmörch AB eller annan (gäller endast gärningar från den 12 september 2011) äger upphovsrätten till (se tingsrättens domsbilaga 7)

Bilderna och fotografierna är skyddade av upphovsrätten såsom konstnärliga verk.

Intrången har skett genom att IS ensam eller gemensamt och i samråd med andra personer, vid ett flertal tillfällen under angiven tidpunkt, bjudit ut godset till försäljning eller annars spridit det till allmänheten i sin butik på X-gatan i Stockholm med tillhörande lager bredvid butiken samt i en lokal på Y-gatan i Bandhagen.

IS har i vart fall under angiven tid – när det gäller de produkter som lagrats i lokalen i anslutning till butiken på X-gatan och på Y-gatan – försökt att olovligen bjuda ut dessa till försäljning eller annars sprida dem till allmänheten genom att införskaffa dem och lagra dem för detta ändamål, alternativt – med uppsåt att utföra eller främja brott – lämnat pengar som betalning för inköp av produkterna och därmed för säljarnas eller importörernas upphovsrättsintrång. Fara – som inte varit ringa – har förelegat

för att brotten skulle fullbordas, i vart fall har sådan fara endast varit utesluten på grund av tillfälliga omständigheter.

Patent- och marknadsöverdomstolens avgörande

Patent- och marknadsöverdomstolen, som ogillat åtalet avseende de produkter som hölls i lager på X-gatan och Y-gatan, uttalar i sina domskäl bl.a. följande.

ISs befattning med varorna i lagret

Patent- och marknadsöverdomstolen ska ta ställning till om det är ett upphovsrättsligt relevant förfogande att lagra varor för kommersiella ändamål.

Enligt 53 § upphovsrättslagen är det straffbart att vidta åtgärder som innebär intrång i den till ett verk enligt 1 och 2 §§ upphovsrättslagen knutna upphovsrätten.

Omfattningen av upphovsmannens ekonomiska ensamrätt till sitt verk framgår av 2 § upphovsrättslagen, som anger samtliga grundläggande rättigheter och i det avseendet är att anse som uttömmande (se Henry Olsson, upphovsrättslagstiftningen – En kommentar, 3 u., 2009, s. 57). I 2 § tredje stycket 4 upphovsrättslagen regleras den s.k. spridningsrätten som, såvitt nu är aktuellt, innebär en ensamrätt för rättighetsinnehavaren att bjuda ut exemplar av verket till försäljning eller annars sprida sådana exemplar till allmänheten. Som tingsrätten har angett omfattar den upphovsrättsliga ensamrätten, till skillnad från den varumärkesrättsliga, inte lagring av exemplar av verk för kommersiella ändamål (jfr 1 kap. 10 § andra stycket 2 varumärkeslagen).

Upphovsrättslagen ska tolkas mot bakgrund av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (Infosocdirektivet) och EU-domstolens avgöranden beträffande tolkningen av direktivet. Artikel 4.1 i direktivet föreskriver en ensamrätt för upphovsmän till all slags spridning till allmänheten, genom försäljning eller på annat sätt, av originalet av deras verk eller kopior av detta. EU-domstolen har slagit fast att artikeln ska tolkas så att rättighetsinnehavaren kan invända mot utbudande till försäljning eller reklam som avser originalet eller en kopia av detta, även när det inte har visats att reklamen har lett till en försäljning, i den mån reklamen lockar konsumenter att förvärva verket (se EU-domstolens dom den 13 maj 2015 i mål nr C-516/13).

IS har haft plagg, försedda med upphovsrättsligt skyddade verk, i lager. Av de skäl som tingsrätten har angett – utbudande av motsvarande produkter i butiken och påfyllnad från lagret till butiken – har framgått att lagringen av plaggen skedde i försäljningssyfte. Det har alltså varit fråga om lagring för kommersiella ändamål. Det är möjligt att IS, om någon kund efterfrågat en

viss vara som inte fanns i butiken men i något av lagren, skulle ha erbjudit kunden att köpa den, dvs. då bjudit ut den till försäljning. Det finns dock inte någon utredning om det. Det finns inte heller någon utredning om IS i butiken eller på annat sätt gjort reklam för plagg som fanns i lager. Enligt Patent- och marknadsöverdomstolens bedömning kan IS därför inte anses ha bjudit ut de varor som fanns i lagren till försäljning eller annars spridit dem till allmänheten.

Patent- och marknadsöverdomstolen gör alltså i fråga om de plagg som fanns i lager en annan bedömning än tingsrätten. Bedömningen innebär att IS i fråga om dessa plagg inte ska dömas för fullbordat brott mot upphovsrättslagen.

Patent och marknadsöverdomstolen fann att IS inte heller kunde dömas för försök eller förberedelse till brott mot upphovsrättslagen (se domen s. 10 f.).

Grunderna för min inställning

Svensk rätt

Enligt 53 § upphovsrättslagen är det straffbart att vidta åtgärder som innebär intrång i den till ett verk enligt 1 och 2 §§ upphovsrättslagen knutna upphovsrätten. I 2 § tredje stycket 4 upphovsrättslagen regleras den s.k. spridningsrätten som, såvitt nu är aktuellt, innebär en ensamrätt för rättighetsinnehavaren att bjuda ut exemplar av verket till försäljning eller annars sprida sådana exemplar till allmänheten.

Unionsrätten

Wipos (Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten) fördrag om upphovsrätt (nedan kallat fördraget om upphovsrätt (WCT)), vilket antogs i Genève den 20 december 1996, godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2000/278/EG av den 16 mars 2000 (EGT L 89, s. 6).

I artikel 6 i fördraget om upphovsrätt (WCT), med rubriken ”Spridningsrätten”, föreskrivs följande:

”1. Upphovsmän till litterära och konstnärliga verk äger uteslutande rätt att låta göra originalet och exemplar av verket tillgängligt för allmänheten genom försäljning eller annan överlåtelse.

2. Detta fördrag påverkar inte möjligheten för de fördragsslutande parterna att bestämma under vilka omständigheter rätten enligt första stycket skall upphöra efter en första försäljning eller annan överlåtelse av originalet eller exemplar av verket som företagits med upphovsmannens medgivande.”

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10, *Infosocdirektivet*) syftar enligt skäl 15 till att genomföra vissa av de skyldigheter som följer av fördraget om upphovsrätt (WCT).

I artikel 4 Infosocdirektivet, med rubriken "Spridningsrätt", föreskrivs följande:
"1. Medlemsstaterna skall ge upphovsmän en ensamrätt att tillåta eller förbjuda all slags spridning till allmänheten, genom försäljning eller på annat sätt, av originalet av deras verk eller av kopior av detta.
2. Spridningsrätten för originalet eller kopior av verket skall inte konsumeras inom gemenskapen förutom i de fall då den första försäljningen av exemplaret i fråga, eller då den första gången någon annan form av överföring av äganderätten till detta, görs inom gemenskapen av rättsinnehavaren eller med dennes samtycke."

Infosocdirektivet införlivades i svensk rätt den 1 juli 2005 (SFS 2005:359, prop. 2004/05:110). När det gällde spridningsrätten enligt artikel 4.1 uttalade regeringen bl.a. följande (a. prop. s. 80 f.).

Spridningsrätten

I 2 § tredje stycket URL beskrivs spridningsrätten till ett verk som att exemplar därav utbjuds till försäljning, uthyrning eller utlåning eller eljest sprids till allmänheten. Spridningsrätten gäller endast fysiska exemplar i vilka ett verk eller annan prestation är nedlagd (se NJA II 1961 s. 40 f., jfr NJA 2000 s. 292, se vidare avsnitt 7.2.1). All slags spridning omfattas av bestämmelsen.

I artikel 4.1 i direktivet, som reglerar spridningsrätten, anges att upphovsmannen skall ha en ensamrätt att tillåta eller förbjuda all slags spridning till allmänheten, genom försäljning eller på annat sätt, av originalet av deras verk eller av kopior av detta. Av artikel 1.2.b och stycke 28 i ingressen till direktivet framgår dock att spridningsåtgärderna uthyrning och utlåning regleras i ett tidigare direktiv (direktiv 92/100/EEG av den 19 november 1992 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter och vissa upphovsrätten närstående rättigheter inom det immaterialrättsliga området), vilket inte påverkas av det nu aktuella direktivet.

Det som nu regleras är således all slags spridning utom uthyrning och utlåning. I stycke 28 i ingressen uttalas vidare att det upphovsrättsliga skyddet enligt direktivet omfattar en ensamrätt att bestämma över spridning av verk som ingår i en *fysisk vara*. Härigenom framgår att spridningsrätten även enligt direktivet endast gäller fysiska exemplar av verket. Ytterligare stöd för detta finns i form av uttryckssättet i artikel 4.2, som behandlar konsumtion av spridningsrätten. Där talas t.ex. om "första försäljningen av *exemplaret i fråga*" (kurs. här). I stycke 29 i ingressen anges vidare att frågan om konsumtion av spridningsrätten inte uppstår då det gäller tjänster, särskilt inte i fråga om online-tjänster. Även detta ger stöd för uppfattningen att spridningsrätten även enligt direktivet endast avser fysiska exemplar.

Svensk rätt ger således upphovsmannen en ensamrätt avseende spridning som innefattar samtliga de spridningsåtgärder som direktivet kräver skydd för. Svensk rätt överensstämmer vidare med direktivet när det gäller att spridning endast kan avse fysiska exemplar av ett verk. I promemorian gjordes bedömningen att det inte behövdes göras någon ändring av den svenska lagen såvitt gäller spridningsrätten. De remissinstanser som yttrat sig har instämt i promemorians bedömning. Inte heller i övrigt har framkommit någon anledning att avvika från denna uppfattning. Någon lagändring föreslås därför inte på denna punkt.

Upphovsrättslagen ska således tolkas i överensstämmelse med Infosocdirektivet och EU-domstolens avgöranden beträffande tolkningen av direktivet.

EU-domstolen har i några avgöranden tolkat hur begreppet ”spridning till allmänheten” enligt artikel 4.1 i Infosocdirektivet ska tolkas, se bl.a. C-456/06 (Peek & Cloppenburg), C-5/11 (Donner), C-98/13 (Blomqvist) och C-516/13 (Dimensione). Se även Rosén, SvJT 2013. 545.

Min bedömning

Patent- och marknadsöverdomstolen har funnit att de varor IS haft i lager i direkt anslutning till en butik där han salufört likadana varor till allmänheten inte kan anses innefattas i begreppet ”spridning till allmänheten”. Enligt min uppfattning är Patent- och marknadsöverdomstolens bedömning alltför snäv. En sådan snäv tolkning av begreppet ”spridning till allmänheten” kan inte anses vara i överensstämmelse med de skäl som ligger till grund för Infosocdirektivet. En sådan tolkning kan heller inte anses ligga i linje med EU-domstolens tolkning av begreppet ”spridning till allmänheten”.

I skälen 9–11 och 28 i Infosocdirektivet anges bl.a. följande:

(9) Utgångspunkten för en harmonisering av upphovsrätt och närstående rättigheter måste vara en hög skyddsnivå, eftersom dessa rättigheter har en avgörande betydelse för det intellektuella skapandet. Skyddet av dem bidrar till att bevara och utveckla kreativiteten och gagnar upphovsmän, utövande konstnärer, producenter, konsumenter, kultur, näringsliv och allmänhet. Immaterialrätt har därför erkänts som en integrerad del av äganderätten.

(10) För att upphovsmännen och de utövande konstnärerna skall kunna fortsätta med sin skapande och konstnärliga verksamhet måste de få en skälig ersättning för utnyttjandet av sina verk och detsamma gäller producenterna som måste kunna finansiera denna verksamhet. De investeringar som krävs för att producera varor, t.ex. fonogram, filmer eller multimedieprodukter, och tjänster, t.ex. sådana som tillhandahålls på begäran, är betydande. Ett tillfredsställande rättsligt skydd av immateriella rättigheter är nödvändigt för att säkerställa sådan ersättning och för att möjliggöra en tillfredsställande avkastning på investeringarna.

(11) Ett effektivt och strikt system för skydd av upphovsrätten och närstående rättigheter är ett av de viktigaste sätten för att se till att det europeiska kulturskapandet och den europeiska kulturproduktionen får nödvändiga resurser och för att värna om skapande och utövande konstnärers självständighet och värdighet.

(28) I det upphovsrättsliga skyddet enligt detta direktiv ingår ensamrätt att bestämma över spridning av verk som ingår i en fysisk vara. Genom den första försäljningen inom gemenskapen av originalet eller kopior av ett verk, om den görs av rättsinnehavaren eller med dennes samtycke, konsumeras bestämmanderätten över vidareförsäljningen av föremålet inom gemenskapen. ...”

EU-domstolen har i mål C-5/11 (Donner) uttalat att eftersom direktiv 2001/29 syftar till att genomföra unionens skyldigheter enligt bland annat fördraget om upphovsrätt (WCT) och då unionsrättsakter enligt fast rättspraxis så långt möjligt ska tolkas mot bakgrund av folkrätten, i synnerhet när dessa rättsakter just syftar till att genomföra ett internationellt avtal som unionen ingått, ska begreppet ”spridning” i artikel 4.1 i nämnda direktiv tolkas i överensstämmelse med artikel 6.1 i fördraget om upphovsrätt (WCT). Begreppet ”spridning till allmänheten ... genom försäljning” i artikel 4.1 i direktiv 2001/29 ska därför anses ha samma innebörd som orden ”göra ... tillgängligt för allmänheten genom försäljning” i artikel 6.1 om fördraget om upphovsrätt (WCT) (se p. 23 och 24).

EU-domstolen har i mål C-516/13 (Dimensione) erinrat om att begreppet spridning, i den mening som avses i artikel 4.1, ska ges en självständig tolkning inom unionsrätten som är oberoende av vilken lag som är tillämplig på de transaktioner genom vilka spridningen sker (p. 22). Domstolen har vidare fastställt att just spridning till allmänheten kännetecknas av en rad händelser som åtminstone börjar med att ett köpeavtal sluts och utmynnar i fullgörelse av detta (p. 25). Av denna rättspraxis, och särskilt ordet ”åtminstone” som användes av domstolen, följer att det inte är uteslutet att åtgärder eller handlingar som föregår slutandet av köpeavtalet även kan omfattas av begreppet spridning och omfattas av upphovsrättsinnehavarens ensamrätt (p. 26). Ett intrång i spridningsrätten kan enligt domstolen därför anses föreligga så snart konsumenter i en medlemsstat, i vilka verket skyddas, genom reklam riktad till dem, erbjuds att förvärva äganderätten till originalet eller kopia av detsamma (p. 33).

IS har som enskild näringsidkare sålt kläder med olovliga kopior av upphovsrättsligt skyddade verk i sin butik i Gamla Stan i Stockholm. I verksamheten har det ostridigt funnits *två lager*, ett i anslutning till butiken på samma adress, och ett i en annan del av Stockholm (Skjällbergsgatan). I dessa lager har det funnits likadana produkter (kläder, mest T-shirts, sammanlagt ca 600 produkter som omfattas av åtalet) och *med samma upphovsrättskyddade verk (motiv)* som de som utbjudits till försäljning i butiken. De har även köpts in från samma leverantör.

Ett utbudande till försäljning av varor i en butik torde även anses innefatta ett erbjudande om att få köpa motsvarande varor som finns i lager. Som exempel kan nämnas den mycket vanliga situationen att butiksinnehavaren, av utrymmesskäl, inte har kläder eller skor i alla storlekar framme i butiken, utan har flera storlekar i lager som på beställning kan plockas fram till kunden för provning. Enligt min uppfattning måste alla de varor som en butiksinnehavare har i lager, där liknande varor finns till försäljning i butiken, därför anses omfattas av spridningsrekvisitet. IS bör därför dömas för upphovsrättsintrång avseende samtliga de varor som omfattas av åtalet. Påföljden bör därvid skärpas.

Enligt min uppfattning har IS genom att köpa in och lagerhålla aktuella varor i försäljningssyfte i vart fall gjort sig skyldig till försök till upphovsrättsintrång. Patent- och marknadsöverdomstolens resonemang angående försökspunkten

(domen s. 11) torde innebära att försökspunkten sammanfaller med fullbordanspunkten, vilket enligt min uppfattning är en felaktig bedömning. Jag gör således i andra hand gällande att IS bör dömas även för försök till upphovsrättsintrång till en strängare påföljd.

Prövningstillstånd

Enligt 54 kap. 10 § första stycket 1 rättegångsbalken får prövningstillstånd meddelas om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen (prejudikatdispens). För att bevilja prövning enligt denna punkt krävs alltså att ett avgörande av Högsta domstolen blir av generell betydelse för bedömningen av framtida mål som innehåller liknande frågeställningar.

Kammaråklagaren Fredrik Ingblad har i en framställning om att Patent- och marknadsöverdomstolens dom ska överklagas till Högsta domstolen anfört bl.a. följande.

Domstolens bedömning innebär att ett lagerhållande av upphovsrättsskyddade produkter i många situationer i princip blir straffri. Ett sådant lagerhållande kan vara mycket omfattande. Målsägandenas företrädare har uttryckt starkt bekymmer över domstolens tolkning av begreppet utbudande till försäljning. Det är också oklart vad domstolen egentligen menar med att näringsidkaren inte gjort någon reklam för de produkter som fanns i lagren, trots att samma verk fanns till försäljning i butiken. Syftet med ett lager är självfallet att fylla på i butiken när produkterna där tar slut. Domstolens tolkning kan även få betydelse för bedömning när det handlar om försäljning via Internet, och där skapa onödigt oklarhet.

Domen kommer sannolikt ha stor betydelse både för möjligheten att bedriva förundersökning och ingripa mot intrång på ett tidigt stadium, men även självfallet för bedömning av vad som är straffbart och brottslighetens straffvärde (endast försäljning av 10 tröjor i butiken eller även de ytterligare 1000 likadana tröjorna i lagret?). Det kan också säkerligen ha betydelse för det skadestånd som målsägandena kan ha rätt till och beräkningen av detta.

Vad som är ett tillgängliggörande styrs i hög grad av EU-domstolens tolkning av begreppet. Se t.ex. C 516/13 (Dimensione), C 98/13 (Blomqvist) och C 5/11 (Donner). I dessa fall klargörs att spridning av verken fullbordas redan när någon riktar sin reklam avseende försäljning av produkterna till kunder i medlemsstaten, i syfte att locka till förvärv av varan (t.ex. Dimensione p. 30f). En spridning fullbordas således redan innan kunden de facto har erhållit varan (Blomqvist p. 32f). I EU-fallen har det handlat om reklam via hemsidor och liknande, men jag kan inte se något skäl att skilja detta från försäljning/reklam i en butik. När det gäller Internetförsäljning får självfallet förutsättas att det finns ett lager från vilket de beställda varorna levereras.

Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen prövar målet.

För egen del instämmer jag i Fredrik Ingblads bedömning. Jag vill därutöver tillägga följande.

Patent- och marknadsdomstolen (som är en del av Stockholms tingsrätt) och Patent- och marknadsöverdomstolen (som är en del av Svea hovrätt) är särskilda domstolar som inrättades den 1 september 2016. Domstolarna handlägger i princip samtliga landets immaterialrättsliga, konkurrensrättsliga och marknadsföringsrättsliga mål och ärenden. När de båda domstolarna inrättades upphörde samtidigt Patentbesvärsrätten och Marknadsdomstolen som myndigheter. Då samlades också i princip all domstolsprövning av mål och ärenden som rör immaterialrätt, marknadsföringsrätt och konkurrensrätt från allmän domstol och förvaltningsdomstol till de nya domstolarna. Mot denna bakgrund kan det således förutsättas att Patent och marknadsöverdomstolens domar blir prejudicerande.

Om Patent- och marknadsöverdomstolens tolkning av spridningsrekvisitet blir prejudicerande kan detta befaras innebära sämre möjligheter för polis och åklagare att med tvångsmedel (husrannsakan och beslag) ingripa mot sådana varor med upphovsrättsligt skyddade motiv som finns i lager, eftersom dessa då inte i sig är straffbara. Det är också oklart huruvida nämnda tolkning kan komma att gälla även för s.k. nätbutiker på Internet, där de varor som finns till försäljning regelmässigt torde hållas i lager.

Målet gäller tolkning av unionsrätten (och därigenom också frågan om den svenska lagstiftningen ger upphovsmannen en ensamrätt avseende spridning som innefattar samtliga de spridningsåtgärder som Infosecdirektivet kräver skydd för, jfr prop. 2004/05:110 s. 80 f.). EU-domstolen har såvitt jag har kunnat finna inte prövat om begreppet ”spridning till allmänheten” enligt direktivet är uppfyllt i en situation som den förevarande. Mot bakgrund bl.a. av att tings- och hovrätten i förevarande mål bedömt denna helt avgörande fråga olika kan frågan heller inte anses vara ”acte clair” (se prop. 2005/06:157 s. 10 f.). Enligt min uppfattning är det för målets avgörande nödvändigt att ett förhandsavgörande från EU-domstolen avseende den aktuella frågan inhämtas.

Sammanfattningsvis är det enligt min uppfattning av stor vikt för ledning av rättstillämpningen att mitt överklagande prövas.

Bevisning m.m.

Preliminärt åberopar jag inte någon bevisning. Jag ber dock att få återkomma med bevisuppgift, utvecklande av grunderna för min talan (när det gäller mitt andrahandsyrkande avseende försöksbrott) samt med mina synpunkter på målets fortsatta handläggning för det fall Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd i målet.

Kerstin Skarp

My Hedström

Kopia till:
Utvecklingscentrum Malmö
Kammaråklagaren Fredrik Ingblad